

ОСОБЕНО МНЕНИЕ

на съдиите

СТЕФКА СТОЕВА и ГЕОРГИ АНГЕЛОВ

Считаме двете питання в искането за тълкуване на чл. 84, т. 8 във връзка с чл. 72, ал. 1 и ал. 2 и чл. 68, ал. 1 от Конституцията, на които е отговорено с т. 5 и 6 от диспозитива на решението за недопустими.

Тълкуването е преходът от знак (жестов, графичен, фонетичен, съчетание от звуци, думи или изречения) към значение. Разкриването на означаемото, т. е. на смисъла на знаците, по начало става неформално и се извършва ежедневно, навсякъде и от всеки в обществото.

Тълкуване също е и довеждането до знанието на заинтересованите лица на така разкрития смисъл.

Институционалното, още повече задължителното тълкуване, обаче, е формално. То е необходимо при спор по смисъла на думи и/ или изречения на разпоредби. Този спор трябва да е обективиран. Тълкуването, включително на разпоредби от Конституцията, е допустимо само ако има повече от един отговор за смисъла на тълкуваната разпоредба, в резултат на което тя може да се приложи по най-малко два начина.

В случая искането не съдържа тази предпоставка. Единственият мотив, изложен в него, е, че „в публичното пространство съществуват противоречиви тези относно момента на прекратяване на правомощията на народен представител поради избиране на друга длъжност от парламента“. Противоречивите тези не са основание Конституционният съд да тълкува разпоредби, по чието прилагане не е имало правен спор, само защото такъв би могъл да възникне.

Разпоредбите и на чл. 72, ал. 1, т. 2, и на чл. 84, т. 8 от Конституцията са ясни и относно точния им смисъл не се спори в доктрината и в практиката. (Дори да са приети с едно решение, волеизявленията за избор на народен представител за ръководител на институция, определена със закон и за прекратяване на пълномощията му като народен представител са

два отделни и самостоятелни акта на парламента. Всеки от тях е със свои собствени предмет, съдържание и правни последици. Не е възможно едното волеизявление да „инкорпорира елементи“ на другото.

По същия начин стоят нещата и с волеизявлението на народния представител, че е съгласен да заеме длъжността. То е с предмет и съдържание, различни от волеизявление за подаване на оставка, поради което не може да има и нейните правни последици.

Конституцията дава еднозначни отговори и на двете питання.

Посочените от нас питання, впрочем, не са за изясняване на точния смисъл на конкретна конституционна разпоредба. Искането за решаването на два конкретни конституционни казуса, което не може да стане *in abstracto*, защото Конституционният съд не разполага с такова правомощие – чл. 149, ал. 1 от основния закон. Казусите следва да бъдат решени след евентуалното си възникване, не чрез предрешаване на въпросите под формата на хипотези.

Съдии: 1. ~~Стефка~~ Слоева

2. ~~Георги~~ Ангелов